

megoldások eredményeinek publikálása orvosszakmai, egészség-gazdasági és betegelégedettségi szempontból is.

A tiszta költség-hatékonysági elemzések helyett, amiket nagyon nehéz objektív módon lebonyolítani, jóval nagyobb figyelmet érdemel az egészségügyi humán erőforrás igénybevétele racionalizálása, valamint a betegek hozzáféréseinek javulása a hétköznapi, rutinnak minősülő fizikális vagy diagnosztikai vizsgálatokhoz, távkonzultációhoz. Ezeket a telemedicina szolgáltatás területén jellemző szempontokat a többszemponútú döntéshozatali módszertan (MCDA, Multi Criteria Decision Analysis) értékelési és súlyozási rendszerének módosítása révén lehetne nagyobb mértékben figyelembe venni.

ÖSSZEGZÉS

Az eHealth és telemedicina technológia egyfajta dekoncentrációnak tekinthető, hiszen szétteríti az egyszerűbb mérő és terápiás eszközöket a házi orvosok és/vagy a betegek körében jóval szélesebb körű hozzáférést eredményezve, mint a korábbi időszakok túlkonzentrált egészségügyi rendszerében. A technológiai innovációnak megfelelően évről évre egyre több ilyen orvosi-egészségügyi szolgáltatás, vagy

A tanulmány az Állami Egészségügyi Ellátó Központ vezetésének támogatásával jött létre.

mobilis applikáció lesz elérhető általában a lakosság, azon belül pedig a betegek egyre szélesebb köre számára, mely egyfajta demokratizálódást is jelent az egészségügyön belül.

Összességében elmondható, hogy a telemedicina költség-hatékonyságával kapcsolatban a nemzetközi szakirodalom általános megállapítása, hogy az egészségügyi rendszerek számára a telemedicina, telekonzultációs szolgáltatások kiépítése és részben működtetése többletköltségekkel jár. A megtakarítások inkább a társadalom és egyének szintjén jelentkeznek. Ezek alapján javasolt a költségek és az eredményesség oldalán is a társadalmi nézőpont figyelembevétele.

A nemzetközi és hazai telemedicina rendszerek áttekinzése után megállapítható, hogy mind nemzetközi, mind nemzeti szinten egyre fokozódó igény mutatkozik az elektronikus alkalmazások és szolgáltatások kiterjesztésére az egészségügyben. Összehasonlítva a magyarországi helyzetet a környező és távolabb fekvő országok folyamataival, elengedhetetlen, hogy az egészségpolitikánál, az egészségügyi szabályozásban és az egészségbiztosítás rendszerében a jelenleginél nagyobb intenzitással foglalkozzunk a telemedicinális folyamatok elterjesztésével, a jelenlegi egészségügyi ellátáshoz történő integrációjával.

Dr. Dózsa Csaba és Dr. Ruzsovics Ágnes bemutatása lapunk XVIII. évfolyamának 4. számában olvasható.

Krónikus vesebetegség: kihívás az egészségügyi rendszerek számára

Budapesten tartotta 56. Kongresszusát 2019. június 13-16. között a világ egyik legnagyobb nephrológiai szövetsége, a több mint hétezer aktív tagot számláló European Renal Association – European Dialysis and Transplant Association (ERA-EDTA). A több mint nyolcezer résztvevővel lezajlott tanácskozás szervezője a Magyar Nephrológiai Társaság (MANET) volt.

Mint azt Prof. Dr. Reusz György, a MANET és egyben a nemzetközi kongresszus elnöke elmondta, az ERA-EDTA évente más európai városban ülésezik. A 2019-es kongresszusra hét évvel ezelőtt nyújtott be pályázatot a HUNGEXPO a Magyar Nephrológiai Társaság támogatásával. Budapest legutóbb 1986-ban volt az akkor három ezer résztvevővel megtartott rendezvény házigazdája. Az idei kongresszus résztvevőinek 60 százaléka Európából, 30 százaléka Ázsiából, 5 százaléka az Amerikai Egyesült Államokból érkezett, és 160 magyar orvos is regisztrált az eseményre. **Dr. Bettina Albers**, az ERA-EDTA sajtóosztályának vezetője a szövetség vezető szerepéről szólt, amelyet az európai nephrológia területén tölt be. A szervezet célja a nemzetközi kutatások elősegítése, az orvosok továbbképzése, a lakosság körében történő ismeretterjesztés és a társadalom érzékenyítése a krónikus vesebetegségek iránt. Erre különösen annak fényében van szükség – fűzte hozzá az elmondottakhoz Dr. Reusz György professzor –, hogy a becslések szerint Magyarországon egymillió ember lehet veszélyeztetett a krónikus vesebetegség szempontjából, ám csak tízezer beteg részesül megfelelő kezelésben. A krónikus vesebetegség legfőbb előidézője a magas vérnyomás, a cukorbetegség, a dohányzás és az elhízás, ezért azokat, akik e rizikófaktorok bármelyikével rendelkeznek és elmúltak ötvenévesek, rendszeresen szűrni kellene. Mint fogalmazott: „Hatalmas potenciált látunk a korai felismerés területén, különösen azért, mert megállíthatja, vagy legalább lelassíthatja a betegség előrehaladását.” Lapunk kérdésre válaszolva Dr. Reusz György professzor arról tájékoztatott, hogy az idei kongresszus kiemelten foglalkozott az örökletes vesebetegségek speciális terápiás lehetőségeivel, a minőségi dialíziskezelés témakörével és a vas-terápia jelentőségével. Azt is megtudtuk, hogy tanácskozáson olyan nagy jelentőségű klinikai kutatások eredményei kerültek ismertetésre, amelyek közleményei a kongresszus ideje alatt jelentek meg a legrangosabb orvosi szakfolyóiratokban.

Munkatársunktól